

Anonymizované znění

Překlad

C-24/21 - 1

Věc C-24/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

14. ledna 2021

Předkládající soud:

Tribunale ordinario di Pordenone (Itálie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

4. ledna 2021

Žalobce:

PH

Žalovaní:

Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche -
Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli
Venezia Giulia

(omissis)

TRIBUNALE DI PORDENONE

Sezione civile (soud prvního stupně v Pordenone, občanskoprávní senát)

Soud *(omissis)* vydal následující

USNESENÍ

v občanskoprávní věci *(omissis)*

mezi

PH (*omissis*)

- žalobcem -

a

REGIONE AUTONOMA FRIULI VENEZIA GIULIA (autonomní region Furlánsko-Julské Benátsko) (*omissis*);

Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche - Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia (ústřední ředitelství zemědělsko-potravinářských, lesnických a rybích zdrojů - lesnická služba a lesnický sbor autonomního regionu Furlánsko-Julské Benátsko) (*omissis*);

- žalovanými -

Předmět: Námitky proti rozhodnutí o uložení pokuty (*omissis*).

ODŮVODNĚNÍ ROZHODNUTÍ

Žalobou oznámenou Regione FVG (region Furlánsko-Julské Benátsko) a, v důsledku rozhodnutí ze dne 8. května 2020, Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche - Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia (ústřední ředitelství zemědělsko-potravinářských, lesnických a rybích zdrojů - lesnická služba a lesnický sbor autonomního regionu Furlánsko-Julské Benátsko) pan PH, svým jménem a jakožto vlastník a právní zástupce jednočlenné společnosti In Trois, napadl rozhodnutí o uložení pokuty č. 070440/2019 (vydané na základě zjištění ze dne 11. srpna 2015), kterým mu byla uložena povinnost k zaplacení částky ve výši 5 000,00 eur za porušení článku 2.1 Legge Regionale FVG n. 5/2011 (regionální zákon FVG č. 5/2011).

Region FVG a následně ústřední ředitelství se řízení zúčastnily (*omissis*) a zpochybňovaly opodstatněnost žaloby.

(*omissis*) tento soud považoval za nezbytné před posouzením merita sporu podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru EU.

(*omissis*) [předběžné námitky, které jsou relevantní pouze v rámci vnitrostátního řízení]

Pokud jde o žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podanou k Soudnímu dvoru, je třeba uvést následující.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 SFEU umožňuje vnitrostátnímu soudu dotázat se Soudního dvora Evropské unie (dále jen SDEU) na výklad nebo platnost unijního práva a je základním mechanismem pro zajištění jednotného výkladu a uplatňování unijního práva v každém členském státě.

Rozhodnutí předložit předběžnou otázku unijnímu soudu přísluší vnitrostátnímu soudu (rozsudky SDEU ze dne 16. prosince 2008, C-210/06, Cartesio; a ze dne

21. července 2011, C-104/10, Kelly), zatímco účastníci řízení mohou u soudu otázku pouze nastolit a navrhnout její podání (usnesení SDEU ze dne 3. července 2014, C-19/14, Talasca).

Vnitrostátní soud, pokud není soudem rozhodujícím v posledním stupni, může (rozsudek SDEU ze dne 11. září 2014, C-112/13 A v. B a další) předložit Soudnímu dvoru v jakékoli fázi řízení jakoukoli předběžnou otázku, která je podle jeho názoru nezbytná pro účely rozhodnutí.

Ve stejném smyslu [hovoří] bod 12 „Doporučení pro vnitrostátní soudy o zahájení řízení o předběžné otázce“ (2019/C 380/01) (*omissis*)(*omissis*) [znění citovaného ustanovení]

V projednávané věci byl pan PH sankcionován správním orgánem podle čl. 2.1 regionálního zákona č. 5/2011 (zavedeného čl. 2 odst. 26 písm. a) regionálního zákona č. 15/2014), nadepsaného „Zvláštní opatření k předcházení nezáměrné přítomnosti GMO v konvenčních a ekologických plodinách kukuřice“, který stanoví: „*Za účelem předcházení nezáměrné přítomnosti GMO v konvenčních a ekologických plodinách kukuřice na území Furlánsko-Julského Benátska, které se vyznačuje skladbou plodin a strukturou zemědělských podniků, které ovlivňují stupeň smíšení geneticky modifikovaných a geneticky nemodifikovaných plodin, je vyloučeno pěstování geneticky modifikované kukuřice při uplatnění možnosti uznané v bodě 2.4 doporučení Komise ze dne 13. července 2010 o pokynech pro vytváření vnitrostátních opatření pro koexistenci k předcházení nezáměrné přítomnosti GMO v konvenčních a ekologických plodinách (2010/C 200/01). Pěstování geneticky modifikované kukuřice vede k uplatnění peněžité správní sankce od 5 000 eur do 50 000 eur uložené příslušnou Službou regionálního lesnického sboru*“.

Bod 2.4 doporučení Komise 2010/C200/01 ze dne 13. července 2010, nadepsaný „Opatření za účelem vyloučení pěstování GMO na rozsáhlých územích (v oblastech bez GMO)“ stanoví: „*Rozdílné regionální aspekty, jako například klimatické podmínky (mající vliv na aktivitu opylovačů a přenos pylu šířeného vzduchem), topografie, skladba plodin, systém střídání plodin nebo struktura zemědělských podniků (včetně okolních struktur, jako jsou živé ploty, lesy, neobdělávané plochy a prostorové uspořádání polí), mohou ovlivňovat stupeň smíšení mezi geneticky modifikovanými a konvenčními a ekologickými plodinami a určovat, jaká opatření jsou nutná k předcházení nezáměrné přítomnosti GMO v jiných plodinách. Za určitých hospodářských a přírodních podmínek by členské státy měly zvážit možnost vyloučit pěstování GMO z rozsáhlých oblastí na svém území, aby tak předešly nezáměrné přítomnosti GMO v konvenčních a ekologických plodinách. K takovému vyloučení by mělo dojít v případech, kdy členské státy doloží, že jiná opatření za účelem dosažení dostatečné čistoty plodin jsou v uvedených oblastech nedostačující. Rozsah omezení by také měl být úměrný sledovanému cíli (tj. ochraně zvláštních potřeb konvenčního a/nebo ekologického zemědělství)*“.

Článek 26a směrnice 2001/18 stanoví: „1. Členské státy mohou přijmout vhodná opatření k předcházení nezáměrné přítomnosti GMO v jiných produktech. 2. Komise shromažďuje informace založené na studiích na úrovni Společenství i na národní úrovni a zajišťuje jejich koordinaci, sleduje vývoj, pokud jde o koexistenci v členských státech, a na základě těchto informací a pozorování vypracovává pokyny pro koexistenci geneticky modifikovaných, konvenčních a ekologických plodin“.

Článek 16 odst. 1 směrnice Rady 2002/53/ES o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 stanoví: „Členské státy zajistí, aby od okamžiku zveřejnění podle článku 17 nepodléhalo uvádění na trh osiva odrůd, které byly povoleny podle této směrnice nebo podle zásad této směrnice, žádným omezením na základě odrůdy“. Článek 17 této směrnice stanoví: „Komise průběžně zveřejňuje na základě sdělení členských států v Úředním věstníku Evropských společenství, řadě C pod názvem ‚Společný katalog odrůd druhů zemědělských rostlin‘ seznam všech odrůd, jejichž osivo a sadba nepodléhá podle článku 16 žádným omezením při uvádění na trh na základě odrůdy [...]“.

Region FVG potvrzuje, že přijal regionální zákon č. 5/2011 za účelem uplatnění zásady vyjádřené v článku 26a směrnice 2001/18 a Doporučení ze dne 13. července 2010, přičemž zdůrazňuje, že článek 2.1, který stanoví opatření koexistence v kukuřičných plodinách, byl zaveden čl. 2 odst. 26 písm. a) regionálního zákona č. 15/2014 v návaznosti na rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2012, jakož i na usnesení Soudního dvora ze dne 8. května 2013 a řízení EU Pilot zahájené proti italskému státu, po pozitivním hodnocení EU.

V tomto ohledu je třeba uvést, že účastníci řízení nezpochybňují, že MON 810 může být volně uváděna na trh v EU, ale že - podle výše uvedeného regionálního zákona č. 5/2011 - nemůže být pěstována na celém území regionu Furlánsko-Julské Benátsko.

Soudní dvůr se usnesením ze dne 8. května 2013 ve věci C-542/12, která se týkala jiné právní otázky, vyjádřil v tom smyslu, že „[...] na položené otázky je třeba odpovědět tak, že unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že pěstování GMO, jako jsou odrůdy kukuřice MON 810, nemůže podléhat vnitrostátnímu postupu udělování souhlasu, pokud byl k používání těchto odrůd a k jejich uvádění na trh udělen souhlas na základě článku 20 nařízení č. 1829/2003 a uvedené odrůdy byly zapsány do společného katalogu stanoveného směrnicí 2002/53. Článek 26a směrnice 2001/18 musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje členskému státu, aby na svém území obecně zakázal pěstování takových GMO z důvodu skutečnosti, že získání vnitrostátního souhlasu představuje opatření k zajištění koexistence, jejichž cílem je předcházet nezáměrné přítomnosti GMO v jiných plodinách“ (bod 33).

Pro úplnost je třeba uvést, že rozhodnutím Komise ze dne 3. března 2016 byl na celém italském území stanoven zákaz pěstování GMO kukuřice MON 810 [článek

1: „Pěstování geneticky modifikované kukuřice (*Zea mays L.*) MON 810 se zakazuje na územích uvedených v příloze tohoto rozhodnutí“, v příloze 1 v bodě 8) se uvádí Itálie]. Toto rozhodnutí však následuje po datu protiprávního jednání vytýkaného panu PH, které je předmětem tohoto řízení, jelikož protokol o konstatování protiprávního jednání je ze dne 11. srpna 2015.

S přihlédnutím k výše uvedenému, ve světle *petitum* [zrušení napadeného rozhodnutí] a *causa petendi* [porušení různých ustanovení unijního a vnitrostátního práva] žaloby podané panem PH, vyvstává otázka, zda je zákaz uložený článkem 2.1 regionálního zákona 5/2011, který zavádí opatření koexistence, která vedou k zakazu pěstování odrůdy kukuřice MON 810 na území regionu FVG, v souladu nebo v rozporu s celou systematikou směrnice 2001/18, a to také ve světle nařízení č. 1829/2003 a doporučení [2010]/C200/01.

Vyvstává také otázka, zda by zákaz pěstování GMO kukuřice typu MON 810, jehož uvádění na trh v EU je stále povoleno, mohl představovat opatření s rovnocenným účinkem, chápané jako „jakékoli opatření, které přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně brání obchodu se zbožím mezi členskými státy“ (rozsudek SDEU ze dne 11. července 1974, [8/74], Dassonville), tedy v rozporu s články 34, 35 a 36 SFEU.

Je tedy považováno za nezbytné předložit Soudnímu dvoru EU, z důvodů konkrétně uvedených výše, předběžné otázky uvedené ve výroku.

Toto řízení se přerušuje až do rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie.

Z TĚCHTO DŮVODŮ

S ohledem na článek 267 SFEU

předkládá Soudnímu dvoru Evropské unie následující předběžné otázky:

- 1) Je zákaz stanovený v článku 2.1 regionálního zákona Furlánsko-Julského Benátska č. 5/2011, který zavádí opatření koexistence, která vedou k zakazu pěstování odrůdy kukuřice MON 810 na území regionu Furlánsko-Julského Benátska, v souladu nebo v rozporu s celou systematikou směrnice 2001/18, a to také ve světle nařízení č. 1829/2003 a doporučení [2010]/C200/01?
- 2) Může výše uvedený zákaz rovněž představovat opatření s rovnocenným účinkem, a je tedy v rozporu s články 34, 35 a 36 SFEU?

(omissis) (omissis)

Pordenone, 4. ledna 2021

(omissis)